

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 31

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 02 NĂM 2006, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần Ban Chấp Hành 2003-2005

Ban Cố Vấn

Lễ Nghi và Trưng Tế

Ông Lê Văn Năm

Tổng Quát

Ông Lê Văn Trường

Văn Nghệ và Báo Chí

Ông Nguyễn Văn Thịnh

Xã Hội và Văn Hoá

Bà Hà Diệu Minh

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đát

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Nguyễn Bửu Lân

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Trần Văn Thanh

Thư Ký

Cô Hồ Thị Hạnh

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Giãn Lệ Vân

Điện Thoại: 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đát

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Xin Quý Vị gọi Cell Phone

XUÂN BÌNH TUẤT 2006

Câu đối mừng Xuân

**Tết đến ý mộng thơ thân, nhìn Houston lựa gắm tung bừng
vui cảnh Tết**

**Xuân về hồn mơ nước tổ, nhớ Biên Hoà sắc hương lộng lẫy
đẹp mùa Xuân**

Tiến Sĩ **Bùi Tiến Khôi**, bút hiệu **Huy Lực**

Thi sĩ công huân danh dự thành phố Houston

(Houston's Poet Laureate)

Thưa Quý Vị, qua những bài viết rất hay và thâm dày tình nghĩa như “**Má Tôi và Xôi Chiên Phồng**”, “**Mệ Kinh**” và “**Mừng Chúa ra đời! Các Soeurs ở đâu?**” mà chúng ta đã có dịp đọc, Chị Ngọc Tâm Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm, dâu Biên Hoà, lần nữa được đóng góp bài “**Quê hương tôi - Tết**”. Một bài thật hay, không thể thiếu vắng khi Xuân về và đặc biệt gửi đến chúng ta gọi là một chút quà Tết. Hội xin chân thành cảm tạ Chị Ngọc Tâm. Kính mời.

Quê hương tôi - TẾT

Nhớ quá đi mà! Đã hai thứ tóc trên đầu, muối nhiều hơn tiêu, vậy mà mỗi năm những ngày gần Tết, lòng tôi lại nôn nao, chộn rộn cứ phải làm một cái gì đó như lúc còn ở quê nhà, chuẩn bị ăn Tết, không thể nào quên hay bỏ được.

Chúa Xuân về, tất cả ai ai cũng vui mừng nhộn nhịp, nao nức. Phải lo đánh bóng bộ lư, lau chùi bàn thờ cho thật sáng để đón tổ tiên, ông bà về ăn tết với con cháu ... Các đứa bé xúng xính trong bộ đồ mới toanh, cùng nhau đi mừng tuổi ông bà, cha mẹ để nhận được bao lì xì đỏ lấy hên, cùng những lời chúc vui vẻ. Phong tục, tập quán đã ăn sâu vào tiềm thức của người dân Việt tha hương, trong đó có tôi.

Gió chuyển mùa thương, như con gấu ngủ đông và sang xuân trở mình, tôi lẫn xăn lo bao nhiêu việc, nào làm bánh tộ, đồ chua, dưa món Huế, muối tiêu Huế ... vui, buồn lẫn lộn. Đêm giao thừa, gia đình cúng xong, ngồi nhâm nhi tách trà, nhìn cảnh mai triu hoa xứ lạnh (hai em Nicole Cao tặng mỗi dịp Tết đến), lòng bùi ngùi nhớ da diết những cái Tết mà mình đã được hưởng ở quê nhà. Tâm tư nặng trĩu những nỗi nhớ thương, tiếc nuối. Có lẽ các vị đồng hương trong lòng cũng vậy, khi nghĩ đến quê hương ngàn dặm của mình.

Tết! Bao nhiêu cái Đẹp, cái Hay, cái Tinh và cái Ăn; chỉ Tết mới thường thức hương vị đậm đà, ngọt ngào của nó, ngày thường có đó nhưng lại không cảm nhận được như những ngày Tết, đúng không nào, các vị ly hương?

Tôi là dân Trung Kỳ ở “khúc giữa” - Huế 50 phần trăm, Xiêm La 50 phần trăm - vậy mà tôi thích sống “khúc đuôi” miền Nam. Yêu tánh tình chất phát, thật thà của người dân miền Nam. Món ăn miền Nam: Hết xẩy! Đủ thứ món: Ngon hết biết!

Yêu và Ăn ở miền Nam nên giọng “mắm ruốc” của tôi đôi khi quên hẳn, cứ tưởng như mình là dân “giá sống”. Nói như vậy không có nghĩa là tôi chối bỏ “khúc giữa” của tôi, tôi làm đúng theo lời tổ tiên, dòng họ tôi đó chứ! Khi xưa, chinh chiến lưu vong đã mang ơn người miền Nam rất nhiều; lúc lâm nguy họ đã ra ơn che chở nhiều phen, nên tổ tiên truyền dạy con cháu không quên tình nghĩa này. Khi lập vương phi, phải ưu ái đưa người con gái của “khúc đuôi” miền Nam lên ngôi vị cao sang quyền quý: - Vương phi ở Gò Công, Vương Phi ở Thủ Đức, Vương Phi ở Biên Hoà ... Cận nhất, trào cuối có Nam Phương Hoàng Hậu.

Sự hiểu biết lịch sử dòng họ tôi chỉ đong đầy chiếc lá mít. “Nữ sanh ngoại tộc” mà! Vì còn một tí dòng máu trong họ, “Công Chúa Đồi Chảo” (nhà tôi đặt cho tôi như vậy), tôi có yêu thích quê hương miền Nam, tôi có bớt “giọng mắm ruốc” đặc quẹo, chắc tổ tiên tôi không để ý và trách tôi đâu hi? Có khi còn ban chiếu chỉ cho nhà tôi phong chức cao hơn, có thể là “Công Chúa Đồi Nồi” không chừng?

Những món ăn trong ngày Tết đến, Má chồng tôi chuẩn bị tìm mua tôm khô, lạp xưởng thật ngon, gói bánh tét, hầm giò heo, hầm khổ qua, làm dưa giá củ kiệu, lỏ tai heo ngâm dấm, bánh tráng gạo Tân Ba, dưa kim chi ... Đủ các thứ, thèm quá đi thôi! Nhất là bánh tét, Má tôi tự tay gói những đòn bánh tét thật thơm ngon; nhưng cột bánh, phải cô Ba cột mới được. Năm nào Tết đến mà mẹ con cô Ba lo “đi chui”, vắng mặt, người làm phụ Bà cột bánh không khéo, nấu một sớng hai nhảo thì Bà lảm nhảm: “Phải Mẹ thằng Cu Tí cột mới khéo tay!” Hi hi! Đúng không Má? Khơi một tí kỷ niệm, với tuổi trên 86, bắt trí óc Má làm việc nhiều thêm tí nữa cho khỏi quên.

Dưa món Huế không thể thiếu được trong gia đình chồng khi tôi “nhập tịch” vào “khúc đuôi”. Nói về dưa giá, đây là món Má tôi tự tay đãi đậu, gài dưa, đập lá chuối. Sáng mùng một Tết, dỡ ra, thấy dưa giá trắng, giòn, đẹp là năm đó tốt lành. Một cách bói Tết đầu năm của gia đình Má tôi mà lúc còn đi làm việc ở các nơi, tôi không hề biết đến. Bao năm qua, những cái tết ở xứ lạ quê người, năm nào tôi cũng bắt chước Má tôi “bói dưa giá”, mà tôi cũng đoán không được mọi điều tốt đẹp, trong tầm tay với của tôi. Có chăng, một nỗi ưu tư, hoài niệm những kỷ niệm xưa ...

Ôi thôi đủ thứ! Nhắc tới thêm nhớ, thêm tiếc, thêm buồn và thêm thèm. Mà thèm món chi đây hè!

Bi chừ Tết sắp đến, tôi học được món thịt kho của Má tôi, nấu cũng nhuyễn lắm. Bài hôm nay đề tài: “**Thịt kho Cô Tư Thạnh**”.

Vậy mời các Chị, các Mợ lấy viết ra ghi lại, “hườn hườn” thực hành nấu cho các Cậu thường thức tài các Mợ nấu trong ba ngày xuân. Các Cậu ăn có ngon, không biết các Mợ thường cho tôi cái chi đây? Các Cậu ăn mà dở quá, có “dĩ” các Mợ chạy thì các Mợ gọi email cho Ông Hội Trường nhắn tin “sư phò” vớt giò lên cổ chạy, biển cho thật lẹ....

Bà chị tôi học được cách kho thịt dưới miền Tây, về chỉ lại cho gia đình. Má tôi cũng dẫn đo lăm khi thực hành vì sợ cay nhưng sau khi nấu xong thì quả thật món ăn khá xuất sắc. Nào Minh bắt đầu nhá! Các Mợ đi chợ, hi?

** Đến hàng thịt, xin họ cắt một miếng thịt “cóc-lét” (côtelette) còn để nguyên da, bỏ xương, khoảng 3 pounds. (Sở dĩ xài thịt này, khi kho sẽ trắng hơn và không có mỡ. Thịt bắp đùi, mỡ lẫn trong thịt, kho lâu thịt sẽ đen. Các Mợ ở Mỹ sợ ăn mỡ sẽ bị bẻ *form*, *dày com*, mặc áo đầm không đẹp các Cậu chê...)

** 5 trái dứa tươi của Thái Lan đã gọt vỏ, nếu không có dùng nước dứa lon, loại nước trong cũng tạm được nhưng không ngon bằng.

** 2 củ tỏi (nguyên 2 củ chứ không phải tép).

** 6 trái ớt lớn hoặc 15 trái ớt nhỏ, chín đỏ, thật cay.

** 10 (hoặc hơn nữa nếu thích) trứng gà.

** 1 ít nước màu đen, dùng đường trắng ra.

** 3 muỗng soupe đường cát trắng để ướp thịt.

Cắt thịt vuông vắn, dùng nhỏ lăm, rửa sạch, để cho thật ráo nước. Tỏi, đã lột vỏ, bỏ chung với ớt trái cho vô một cái bao nylon, hờ một tí hơi. Lấy chày giã đều cho nát ớt và tỏi nhưng nhẹ tay kẻo rách bao. Sở dĩ làm cách này tiện cho các Mợ, khỏi rửa cối, khỏi văng tùm lum, lại bị cay nữa. Giã đậu phộng hay mè, cứ theo cách này là tiện nhất. Giã xong trút ra, tiện tay quăng bao vào thùng rác, gọn gàng sạch sẽ. Làm biếng mà! Được quá đi chứ lì!

Cho tỏi, ớt đường vô thịt đã ráo nước. Trộn đều trong thau, đập lại để thấm khoảng 2 tiếng đồng hồ. Dùng sơ cay không ăn được mà bớt ớt đi; cái hay của ớt và tỏi làm sát trùng và làm mất đi mùi hôi của thịt heo, nhất là thịt ở xứ này khi đến tay của người dùng cũng mất một khoảng thời gian khá dài. Bởi vậy, người Việt Nam sang đây thường than phiền nấu ăn thịt heo vẫn còn cái mùi của heo đông lạnh, nhất là khi kho thịt theo kiểu Việt Nam.

Lấy nước dứa tươi, thêm nước lạnh nấu thật sôi, cho thịt heo đã ướp thấm vào nồi. Canh chừng vớt bọt lúc này cho trong nước. Khi nước sôi lên, bọt lặn xác tỏi, ớt sẽ quện lại. Vớt hết ra, khi thấy nước trong vẩn lữa nhỏ lại, để riu riu. Tỏi ớt còn “thất lạc” đôi chút, lấy vớt lưới vớt hết ra. Khoảng 2 tiếng sau, dùng chiếc đũa xâm vô thịt; khi thịt mềm lúc đó mới cho nước mắm ngon vô. Nêm nếm, thêm đường, độ mặn ngọt cho vừa miệng.

Dùng đầu chiếc đũa chấm một ít nước màu đen cho vô nồi thịt, có màu vàng hổ phách là được. Cho trứng luộc đã lột vỏ vào nồi thịt, để lửa riu riu càng lâu càng thấm, không cay tí nào cả, các Mợ yên tâm.

Nồi thịt kho xong dọn cho mấy thằng Cu Nhớn, Cu Bé ăn ngon “gắt củ kiệu” luôn, bắt các Mợ kho thịt cho ăn hoài, lúc đó các Mợ tha hồ “dí” lại mấy thằng Cu chạy có cờ, không để các Mợ có thời giờ đi shopping ...

Chỉ thêm cho các Mợ cách luộc trứng để không có mùi sulfur mà thường chúng ta hay nghĩ thấy. Lấy kim lớn (push pin) bấm nhẹ một lỗ nhỏ ở đầu lớn của trứng. Thả trứng vô nồi nước lạnh. Trứng sẽ bị xì hơi nơi đầu kim châm, không sao cả, đừng sợ nát trứng. Độ nước phải ngập mặt trứng. Khi nước vừa sôi bùng, tắt lửa, đem nồi ra khỏi lò, lấy nắp đập kín lại. Đứng 20 phút sau, mang trứng ra xả lại nước lạnh, lột vỏ. Luộc trứng gà hay vịt như vậy, lòng đỏ của trứng vẫn giữ được màu vàng lờm, mềm, không bị đen, không có mùi diêm sinh ...

“**Thịt kho Cô Tư Thạnh**”, cách nấu chỉ có vậy; mợ lớn nhỏ cũng chỉ xong.

Thôi thì mình tạm đủ cho một ít hương vị của Tết nhé!

Và:

* Năm **Bính Tuất**, con Chó đang vẫy đuôi chào mừng một năm mới tốt đẹp.

Kính chúc gia đình các Bác, các Chú, các Thím, các Dì, các Dượng: **Sức Khỏe An Khang.**

Lại chúc gia đình các Cậu, các Mợ, các Cô: **Hạnh Phúc – May Mắn**

Và lại còn chúc mấy thằng Cu: Cu Tèo, Cu Tỏi; mấy cái Bướm: Bướm Hồng, Bướm Thanh:

Hay An - Chóng Lớn cho Ba Mẹ mừng!

Vui cái Tết - Hường cái Tết nơi xứ người nhưng khi đứng giữa điểm thời gian giao nhau của đêm Giao Thừa, hẳn mọi người chúng ta, trong lòng có giọt lệ âm thầm, tiếc nuối một cái Tết nơi quê hương chúng ta, nhiều nhiều lắm

Hình như bên tai tôi vẫn còn nghe đâu đây văng vẳng những bài hát “Mừng Xuân”, “Đồn Vắng Chiều Xuân”, “Xuân Này Con Không Về”..... lòng nôn nao tơ tưởng.....

Và những người chiến sĩ ở tiền đồn xa xưa ấy, lòng băng khuâng thấy Xuân về khi nghĩ đến gia đình, tổ ấm.

Cố níu kéo lại một tí kỷ niệm trong tâm tay.

Một “Ly rượu mừng Xuân” cho những chàng trai đất Việt ...

Còn chút gì gợi nhớ, gợi thương đến Việt Nam ... **Quê hương tôi!**

Houston, ngày 10 tháng Chạp, năm Ất Dậu.

Ngọc Tâm, Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ T. Sâm

CẢM ƠN

Hội chân thành cảm tạ: **Tặng Quỹ Hội:** Anh Chị Nam Kim Nguyễn (Milpitas, CA) \$60 dollards, Anh Chị Phục, Huỳnh Hoa (Lake Forest, CA) \$30dollards, Anh Võ Kim Hùng (Houston, TX) \$20 dollards. **Tặng tiền tem:** Chị Hoàng Thị Sĩ Cừ (San Diego, CA) \$30 dollards. **Chương Trình Gây Quỹ “Công Viên Di Sản Văn Hoá Việt Nam”, tại Houston, Texas:** Cô Hồ Thị Hạnh, Thư Ký Hội (Houston, TX) \$30 dollards, Chị Ngũ Ánh Vân (Cypress, TX) \$50 dollards, một Vị Ân Danh \$100 dollards, Thân Hữu Trùng Hiếu và Như Quán (Houston, TX) \$100dollards, Thân Hữu Nguyễn Thị Nga (Québec, Canada) \$30 dollards, Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắc (Houston, TX) \$690 dollards.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin chân thành cảm tạ Bác GS Trần-thượng Thủ qua sự đóng góp bài viết về một câu chuyện rất hay cho chúng ta thấy một ít nét đẹp và phong phú của ngôn ngữ Việt Nam. Kính mời Quý Vị.

Một câu chuyện về danh xưng con Chó ở Hán Việt: “NHỮ VIẾT CẦU ...”

Trong tiếng Việt, con vật cầm tinh chi **TUẤT** được gọi tên là **CHÓ** hay **CÀY**, ở Hán Việt là từ **CẦU** hay **KHUYỀN**. Rồi trò chơi chữ còn sử dụng cách nói lái chẳng hạn như: **mộc tồn**, mà mộc (Hán Việt) là **cây**, còn tồn (Hán Việt) là **còn**, tức cây còn nói lái thành **con cây**), **cờ tây** trong cụm từ “**hạ cờ tây**” là “**làm thịt chó**” vì nói lái là **cây** tở... .

Như chúng ta đã biết, nhân vật **Cao Bá Quát** (?- 1845) tuy chỉ đậu cử nhân nhưng là người văn học giỏi nhất đất Bắc. Chính vua Tự Đức (1848-1883) cũng không tiếc lời khen bằng câu “**Văn như Siêu Quát vô tiền Tấn, Thi đáo Tùng Tuy thất thịnh Đường**” (Nguyễn Văn Siêu, Cao Bá Quát, Tùng Thiện Vương, Tuy Lý Vương). Thế thường hễ có tài thì có tật. Chính cái tật kiêu ngạo đã khiến Ông làm mịch lòng thượng cấp ... và hậu quả là án tru di tam tộc cho dòng họ Cao (làng Phú Thụy, huyện Gia Lâm, tỉnh Bắc Ninh). Chuyện rằng, Ông được gọi về Kinh. Khi thấy đôi liễn ở cột điện Thái Hoà (?) là “**Tử năng thừa phụ nghiệp. Thần khả báo quân ân**” làm Ông xôn mắt vì lẽ luân thường đảo ngược là **CON** (từ) được “**đặt**” trên **CHA** (phụ) còn **TÔI** (thần) được “**đứng**” trước **VUA** (quân) nên Ông vội lấy bút sửa lại như sau: “**Quân ân thần khả báo. Phụ nghiệp tử năng thừa**”. Cái ngông của Ông còn được dịp biểu lộ trước triều đình. Số là một hôm, hai đại thần vốn ganh tị nhau nên xích mịch và nổi xung thiên chửi bới nhau ở ngoài sân, trước mặt ông. Việc của hai đương sự được trình lên vua. Vua liền phán: “**Chu Thần (biệt hiệu của Cao Bá Quát) phải thua thật câu chuyện ..**”. Được dịp hi hữu công khai nói nặng thượng cấp, ông liền tâu như sau: “**Nhữ viết cầu. Nhữ viết cầu. Lương giai viết cầu. Thần kiến thể nguy thần tâu**” ghi nghĩa “**tiếu**” là “**Mây đồ chó! Mây đồ chó! Thế là cả hai đều chó! Thần cảm thấy tình hình rất căng nên liền chuồn lẹ**”.

Câu chuyện trên đây, bị nhân xin kể lại theo trí nhớ của kẻ tuổi gần tám bó, được ghi trong sách “**Cao Bá Quát**” - không nhớ chắc tác giả là Trúc Khê hay một vị nào đó - do nhà xuất bản Tân Dân (Hà Nội) ấn hành khoảng năm 1940. Xin quý độc giả vui lòng lượng thứ cho những sai sót.

Gs. Trần-thượng Thủ

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn Hiền Thê của Đồng Hương Ông Phan Văn Tại, nữ danh Mai Thị Xuyên, sinh năm 1927, tại Biên Hoà đã tạ thế lúc 10 giờ sáng ngày 27 tháng 12 năm 2005 (nhằm ngày 27 tháng 11, năm Ất Dậu), tại California, USA. Hưởng thọ 79 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas xin thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Ông Phan Văn Tại và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu cho hương linh Cụ Bà Mai Thị Xuyên sớm được về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn Ông Nguyễn Phong Cảnh, Cựu Giáo sư Trường Trung Học Kiến Hoà, Bến Tre và Trường Trung Học Ngô Quyền, Biên Hoà, đã từ trần vào ngày 04 tháng 01 năm 2006, (nhằm ngày 05 tháng 12 năm Ất Dậu), tại California, USA. Hưởng thọ 65 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas, xin thành kính phân ưu cùng Bà Nguyễn Phong Cảnh và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu cho hương linh Ông Nguyễn Phong Cảnh sớm được về cõi Phật Cảnh Tây Phương Cực Lạc.

THÔNG BÁO

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas hiện đang có CD về Cù Lao Phố gồm những thắng cảnh, đình, chùa, đền thờ..., Quý Đồng Hương và Thân Hữu muốn có để xem cũng như giữ làm tài liệu, xin liên lạc về Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt để được nhận CD Cù Lao Phố nêu trên. **Hoàn toàn miễn phí**. Đây là sự đóng góp của Ông Hội Trưởng dành riêng cho Hội nhằm mục đích được giới thiệu quê nhà đến Quý Vị cũng như thắt chặt thêm tình đồng hương và thân hữu.

SINH HOẠT CỦA HỘI

Trong 7 ngày cuối tuần như: Chúa Nhật ngày 01, Thứ Bảy ngày 07 và Chúa Nhật ngày 08, Thứ Bảy ngày 14 và Chủ Nhật ngày 15, Thứ Bảy ngày 21 và Chúa Nhật ngày 22 tháng 01 năm 2006, Hội Ái Hữu Biên Hoà có một gian hàng chợ Tết, trong khu Siêu thị Hồng Kông 4, tọa lạc tại 11205 Bellaire Blvd., để chào mừng Đồng Hương và Thân Hữu, đặc biệt từ những thành phố hay tiểu bang xa về thăm Houston, Texas. Trong khung cảnh rộn rịp của những ngày cuối năm, Tết đến, Hội đã có dịp gặp gỡ, hàn huyên và đón mừng rất nhiều đồng hương. Hầu hết họ đã ghi địa chỉ giao cho Hội và xin được gởi trọn tập Bảng Tin Hằng Tháng của Hội phát hành. Có vị ở Houston, Texas được bạn, dân Biên Hoà đang sống bên Úc Đại Lợi, nhờ liên lạc Hội để nhận Bảng Tin. Ngoài ra, bốn khung hình gồm 100 tấm cảnh đẹp của **Cù Lao Phố đã được rất nhiều người xem. Khung hình “**Xôi Chiên Phồng**” cũng là địa điểm Đồng Hương và Thân Hữu đứng bên nhau, với những nụ cười đầy tình đồng hương, để chụp hình kỷ niệm. Nhân khi ghé ngang qua thăm hỏi và hàn huyên cùng Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt và Bác Trần-thượng Thủ, Anh Trần Đình Vinh, Thân Hữu Biên Hoà đã biếu \$20 dollars để mua nước giải lao cho Quý Vị lo phần gian hàng chợ Tết. Và nhân dịp đi mua sắm quà Tết, chị Võ Kim Hùng đã ghé đến gian hàng gởi \$20 dollars ủng hộ Hội.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 31
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 02 NĂM 2006 TẠI HOUSTON, TEXAS

KHAI BÚT ĐẦU NĂM
NĂM MỚI, SUY NGHĨ MỚI, VIỆC LÀM MỚI.

Bây giờ là đúng 01 giờ sáng ngày 01 tháng 01 năm 2006. Không gian giữa khuya đã trở lại êm ả sau giờ phút rộn rã hân hoan của mọi người đón mừng năm mới với những tràng pháo nổ đi đùng vang vọng xa gần, màn đêm với những vệt pháo bông muôn hình nghìn sắc đã cùng nhau đánh thức khoảng không gian thiêng liêng của giây phút giao mùa năm mới 2006, cũng là năm thứ 6 của thế kỷ XXI.

Ngôi bên chén trà đang bốc khói toả hương thơm thoang thoảng, lòng tôi chợt bùng lên niềm hy vọng đang tiềm ẩn trong lòng. Tôi miên man nghĩ đến ngôi nhà chung (Ngôi nhà Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas) và chợt thấy vui với một vài suy nghĩ để làm đề tài khai bút đầu năm mới.

Như tôi có dịp trình bày với Quý Đồng Hương và Thân Hữu trong Bảng Tin kỳ trước (Bảng Tin số 30) về sự cần thiết của công tác kiện toàn và phát triển của Hội, để kịp thời đáp ứng mọi nhu cầu sau 5 năm Hội Ái Hữu Biên Hoà có mặt tại thành phố Houston này.

Khi nói đến kiện toàn tổ chức tôi trộm nghĩ:

Trước hết chúng ta phải nghiên cứu lại Bảng Nội Quy để tìm ra những điều khoản có thể đã trở thành lạc hậu không còn thích ứng nữa.

Từ đó chúng ta cùng nghiên cứu đề tu chỉnh và bổ sung. Đây là một bước đầu rất quan trọng để làm nền tảng cho sự kiện toàn tổ chức của Hội cũng là bước đột phá để “**chọn vật liệu thích ứng vững chắc**” cho ngôi nhà Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas của chúng ta trong hiện tại cũng như tương lai.

Nội dung của việc tu chỉnh nội quy không ngoài mục đích:

- ** Kiện toàn văn bản nội quy cho thích ứng với sự vững mạnh và phát triển của Hội.**
- ** Phát triển, bổ sung thêm những bộ phận cần thiết để đáp ứng nhu cầu của Hội.**
- ** Phân công, phân nhiệm rõ ràng, đầy đủ và chính xác để mọi công tác đều được đồng thuận và đạt được yêu cầu.**

Khởi đầu cho việc làm nêu trên, tôi đề nghị thành lập một BAN NGHIÊN CỨU VÀ TU CHỈNH NỘI QUY, với thành phần tham gia rộng rãi của Quý Bậc Trưởng Thượng, Quý Đồng Hương và Thân Hữu. Ban Nghiên Cứu và Tu Chính Nội Quy sau khi đã thông qua với nhau về những điều khoản đề tu chỉnh, bổ sung Bảng Nội Quy của Hội, văn bản dự thảo sẽ được gửi đến toàn thể Quý Vị để xin thêm ý kiến và lấy biểu quyết.

Một khi Bảng Nội Quy được tu chỉnh thì mọi nguồn nhân lực sẽ được vận hành một cách nhịp nhàng, quy củ và đó cũng chính là sức mạnh, là sự đoàn kết gắn bó nhau hơn để cùng góp phần làm nên một “công trình” lịch sử của những người đi trước, truyền lưu lại cho các thế hệ tiếp bước về sau.

Niềm mơ ước đầu năm của người viết là mong đón nhận từ Quý Đồng Hương và Thân Hữu những lời vàng ý ngọc, chân thành để đóng góp cho sự kiện toàn và phát triển của Hội trong hiện tại và tương lai.

Năm mới, suy nghĩ mới, việc làm mới cộng với tình yêu thương, sự tha thứ, chúng ta cùng đoàn kết bên nhau, góp phần xây dựng, bảo lưu ngôi nhà Ái Hữu Biên Hoà và giữ hương thơm của quê hương xứ Buời.

Đón mừng năm Bính Tuất, Tết truyền thống Việt Nam, chúng ta vẫy tay “good-bye” anh gà Ất Dậu, để “welcome” chú chó Bính Tuất đang vẫy đuôi tung tăng mừng chủ, bước lên bậc thềm năm 2006 với khí thế hiên ngang, trung tín, dễ thương và dễ mến.

Khai bút đầu Xuân Bính Tuất đây
Đón xuân viễn xứ ở nơi này
Chào xuân thiếu vắng mai, đào nở
Chỉ thấy lá vàng lất phất bay.....

Trương Giang Nguyễn Trung Lynch

Đón mừng Xuân Bính Tuất, Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh được sự đóng góp của Đồng Hương Bác Lê Văn Nhơn qua một bài viết kể lại một chuyện về một trong những đặc tính của “chú Tuất”. Một kỷ niệm xưa và là một nghĩa tình hiếm có. Hội xin chân thành cảm tạ Bác Lê Văn Nhơn. Kính mời Quý Vị.

TẢN MẠN NGÀY XUÂN

Sắp hết năm Ất Dậu 2005, một năm nhiều thiên tai (bão lụt, sóng thần, động đất, hoả hoạn ...) thêm đại họa (bệnh gia cầm, gà vịt chim chóc...) khiến cả thế giới điêu đứng, thiên hạ khổ sở ...

Một năm ác độc sắp chấm dứt, để nhường chỗ cho Năm Mới Bính Tuất 2006 hiền lành, nhiều triển vọng. Năm Tuất cảm tình con chó Cò “năm khoan trong lò, lò mũi lộ lem”

Đọc sách còn nhớ: Chú Cẩu hiền lành, dễ thương có ba đức tính tốt là:

Bất ly gia: Không bỏ chủ mình mà đi hoang.

Bất phản chủ (rất mực trung tín): dầu có bị chủ hành hạ, đánh đập, không giận, chỉ bỏ chạy trốn.

Bất phụ bản: không chê chủ mình nghèo mà bỏ đi.

Để chứng minh lòng trung tín hiếm có của gia thú, tôi xin được kể lại câu chuyện thật dưới đây, mà tôi là nhân chứng tại chỗ. Và giờ này, khi thức sớm, không ngủ lại được, khuấy một ly café Vinacafe vừa ngồi nhâm nhi, vừa kể sau đây:

Ấp Bình Tự, Xã Hiệp Hoà trong Cù Lao Phố, thuộc tỉnh Biên Hoà, đầu trên là nhà của Ông Nhạc tôi, xóm dưới là nhà Ông Thân tôi, hai nơi đều nằm cạnh bờ Rạch Cát, chi nhánh của sông Đồng Nai bao quanh cù lao có tên trên, may mắn được khí hậu mát mẻ trong lành suốt năm. Vì hai gia đình thông gia gần nhau, tôi thường dẫn thê tử về thăm viếng Ông Nhạc cũng goá bụa. Đạo ấy chúng tôi ở thăm lâu để hiệp cùng Ông ngoại các cháu đến viếng và dự tang lễ của ông Cự láng giềng. Do chỗ thân tình, hai gia đình ở gần nhau, bà nhà tôi lúc ấy có đến phụ việc nhà bếp, suốt đám tang ... Có một việc cảm động xảy ra lúc ấy làm mọi người, trong số có tôi, còn nhớ mãi đến ngày nay là: Nhà có nuôi con chó lông vàng mượt đặt tên là Pitô, vóc dáng hơi to con hơn chó thường và khoẻ mạnh. Ông Năm, cụ láng giềng ăn cơm thì Pitô nằm dưới chân đón nhận miếng xương gà, xương heo và đến cuối bữa cơm, ông Năm trộn thức ăn dư vào đĩa nhôm móp méo cho Pitô.

Buổi tối, khi gia đình bận rộn, lúc ông nhắm mắt ra đi (lúc ấy ông ngót 80, tôi không nhớ rõ) thì Pitô linh tính biết, chạy quanh quẩn, lẩn xẩn trong nhà ngo ngác ngó mọi người (theo lời kể lại), dường như có ý kiếm một người.

Lúc quan tài được đặt giữa nhà, Pitô quỳnh quẩn, chui vào nằm dưới quan tài, suốt mấy ngày quấn tại nhà. Ăn uống rất ít (cầm thực), theo sau lúc di quan ra nơi đặt huyệt. Và gia đình kể lại, sau vài ngày bỏ ăn, Pitô nằm chết cạnh phần mộ, theo người thương nó. Sau đó, nghe nói cậu con Cự Năm chôn xác Pitô gần đó. Lúc chôn có đốt giấy tiền, vàng bạc, bỏ theo xác chiếc đĩa nhôm móp méo đựng thức ăn của Pitô lúc trước. Đĩa nhôm đựng ba vắt cơm và ba miếng thịt luộc xác mỏng. Bên trên mộ, san bằng mặt đất, có đặt 2 viên gạch tàu để ghi dấu.

Như vậy, chúng ta thấy chú Cẩu có lòng trung tín với chủ, dễ thương qua câu chuyện thật kể trên.

Nhân dịp đầu Năm Mới, nguyện cầu Bính Tuất sẽ hiền lành hơn Ất Dậu 2004. Thân kính chúc quý hiền hữu và anh em xa gần: **Bình Yên** trong tâm hồn & **An Lành** trong cuộc sống nhiều phức tạp hiện nay, suốt trong Năm Mới Bính Tuất 2006. Đó là lời cầu mong chân thành của một lão nhân Việt Nam di tản ... buồn (vì di tản bất đắc dĩ).

Lê Văn Nhơn

Hội Ái Hữu Biên Hoà một lần nữa chân thành cảm tạ thi bá Văn Phong (thi đàn Minh Phụng), đã không ngại khó khăn xa cách ngàn dặm, gửi về Hội một bài thơ rất ý nghĩa về “chú Tuất”, nhân dịp Tết đến, Xuân về. Kính mời Quý Vị.

LỜI NGUYỄN CỦA CHÓ

Lúc mới chào đời bạn chọn nuôi
Rồi mong dựng sống bạn chăm tôi
Đôi khi trong xó tôi làm bậy
Hãy thứ cho tôi tuổi ấu thời

Bạn sẽ thấy đến ngày tôi lớn
Ngoãn ngoan sang sủa trở nên khôn
Tôi không đòi hỏi chi nhiều cả
Một tí cơm thừa với vuốt mơn

Đền đáp ơn kia tôi giữ gìn
Trông nom tài sản với gia đình
Ngăn ngừa đạo chích len vào ngõ
Chận đuổi quỷ yêu đến khuấy mình

Tình thương trung tín mãi tăng dần
Vũ trụ, tương lai đến hi thân
Lãnh chúa, chủ nhân tay bạn cả
Phận con, số MỌI-TÔI, cam phận

Trọn đời hiến bạn không ngần ngại
Hãy nhớ lời nguyện chó bỏ tôi
Chó bỏ tôi....Chó bỏ tôi...

Văn Phong

Montmagny, France

Mấy mươi năm qua rồi, quê nhà đã đổi thay! Những cảnh cũ, địa danh xưa...cũng dần mất...Thời gian theo những mùa Xuân trôi qua chồng chất thêm tuổi đời, để rồi trí nhớ cũng dần phai mờ. Đồng hương Anh Nguyễn Văn Lợi cố gắng viết lại những gì để thương và để nhớ của một thời...gợi đến chúng ta nhân dịp Xuân về. Hội Ai Hữu Biên Hoà chân thành cảm tạ Đồng Hương Nguyễn Văn Lợi. Kính mời Quý Vị.

BIÊN HOÀ, TUỔI THƠ VÀ TẾT

Theo lời người lớn tuổi kể lại, năm 1945 khi Việt Minh nổi lên, hầu hết bà con làng xóm quê tôi: Vò Xa, Lợi Hoà rủ nhau chạy giặc xuống thành phố Biên Hoà. Từ đó, nhiều xóm dân cư được thành hình. Riêng họ hàng gia đình tôi quây quần dọc theo đường Phan Đình Phùng, trong khu tứ giác với ba đường kia là Nguyễn Hữu Cảnh, Hưng Đạo Vương và Trịnh Hoài Đức (còn gọi là đường Hàng Dương).

Đường Phan Đình Phùng nằm theo hướng Bắc Nam, kể từ đầu chợ Biên Hoà khởi đi với nhà hàng Hạnh Phước, khi xưa là nơi lính viễn chinh Pháp thường đến ăn uống và giải trí. Cuối đường là xóm Dốc Sỏi nằm cạnh công 2 căn cứ không quân Biên Hoà, nơi có nhiều cô gái ăn sương trú ngụ. Cùng với con đường này, có nhiều địa danh thường được nh

ác như: Nhà B

Thời đó dân cư thành phố còn thưa thớt, phố xá tiếp nối lùm bụi, đồng ruộng trải dài đến vùng quê. Không gian trống trải, khoáng dã; nhờ vậy mà bọn nhỏ chúng tôi tha hồ len lỏi rong chơi suốt kể từ xóm Cò (Đồn Hiến Bình), xóm Nhà Đoan (Duoanes = Ty Quan Thuế) đến tận Dốc Sỏi, rồi men theo đường rầy xe lửa sang xóm Ga, xóm Miếu, Máy Cưa

Rượu, rồi đi trên đường Hàm Nghi dọc theo trường tiểu học Nguyễn Du, Nhà Thờ Khiết Tâm, trường Mỹ Nghệ Thực Hành, Toà Hành Chánh nằm ngay Công Trường Sông Phố, thẳng hướng Nguyễn Hữu Cảnh là tới nhà. Cũng có thể rẽ qua Ngã Ba Vườn Mít, Đài Kỷ Niệm ghé vào chùa (không nhớ tên, cạnh nhà hai anh em Sen và Trắng) xin nước uống, lại còn được Sư Ông trụ trì phát cho bánh trái nữa. Sau đó xuôi dốc xuống Biên Hùng, theo đường Trịnh Hoài Đức đi ngang qua hẻm Lò Bò, tới công nhà thương Phạm Hữu Chí thì rẽ vào con ngõ có chòi nước "Sa Tơ Đô" (Château d'Eau), cạnh trường Nữ Công Gia Chánh để luồn lách về nhà.

Những ngày Hè nghỉ học, bọn con trai mặc sức rủ nhau vào Vườn Điệp, phía bên kia đường Phan Đình Phùng để lượm hái trái điệp; một loại trái hình dáng tựa cái tai bèo, khi chín có màu nâu đen; hạt điệp rang hay luộc là một món ăn khoái khẩu của giới bình dân. Mỗi năm đến mùa, điệp nở hoa thành chùm màu đỏ hoặc vàng rực rỡ. Dưới những tầng điệp rậm mát, chúng tôi không thiếu những trò chơi tuổi nhỏ như đánh giặc, trốn bắt, bắn chim bằng ná thun. Có vài anh lớn xông xáo dẫn đầu cả nhóm chui vào lùm, bụi hái trái giấy, trái gửi, trái chùm nộm ăn chơi rồi tìm đường trở ra ngã ba Cây Chàm, cạnh trường Nữ Tiểu Học, vào xóm chùa Một Cột còn gọi là chùa Phật Bốn Tay, nơi đây từng có trường Gà là nơi cá độ của dân có máu ăn thua. Sau đó vòng xuống Lò Heo, băng ngang qua đình Tân Lâm tới cầu Máy Bay tắm sông. Cầu Máy Bay là cái sàn bằng gỗ không có chân, được lót xuôi theo lòng sông, dài khoảng 100m, ngang 20m. Ở đó, người ta thường đến tắm, giặt, rửa xe, t

tôi tha hồ bắt cá, bắt công hoặc thu nhặt các vật kim loại như chì, đồng đem về làm thành đồng chơi đánh đáo hoặc để bán lạc-xoong.

Trước Dinh Tỉnh Trưởng, đường Trần Thượng Xuyên, cạnh Chợ Cá là một công viên nhỏ sát bờ sông, có nhà Thủy Tạ hay còn gọi là Cầu Mát. Đứng trên đó có thể thấy rõ hai cây cầu Gành và Rạch Cát nối liền tỉnh lỵ với Cù Lao Phố và Chợ Đồn. Nơi đây cũng là chốn hẹn hò lý tưởng của các cặp tình nhân mỗi lúc chiều về. Từ bờ sông thẳng lên nhà thờ là đường Nguyễn Thái Học có các Ty Bưu Biện, Ty Tiểu Học, Câu Lạc Bộ. Ở đó có gia đình họ Hoàng nổi tiếng về môn bóng bàn, cũng là một con đường có nhiều cây dài bóng mát, rất thích hợp với các nhà thơ. Dọc theo hông Chợ Biên Hoà và khu Toà Hành Chánh là đường Nguyễn Trãi có Trung Tâm Cải Huấn, Quán Cơm Xã Hội, tiệm chụp hình Phạm Lung. Từ đó, bọn tôi băng qua đường Nguyễn Hữu Cảnh để về nhà bằng ngõ hẻm nằm giữa Ty Thuế Vụ và Cư Xá Đoàn Văn Cự. Phía sau cư xá này là nơi con nít trong xóm thường tụ tập để chơi trò lính tráng, có phân chia cấp bậc, quy luật đảng hoàng. Những ngày tháng rong chơi, từng con hẻm nhỏ, từng góc phố quen, đâu đâu cũng in đậm dấu chân của bọn chúng tôi, các đàn anh luôn nghĩ ra những trò phiêu lưu mạo hiểm mới. Tôi xin kể lại một trong những trò chơi của đoàn quân con nít này:

Năm đó, trước Tết vài ngày, các "lãnh tụ" hội họp và lên kế hoạch hành quân "Hái Lộc" đầu năm. Núi Bửu Long được chọn ưu tiên trong ba mục tiêu được đề nghị là núi Bửu Long, chùa Ông bên Cù Lao Phố và núi Châu Thới. Lộ trình được hoạch định theo đường ruộng, điểm xuất phát từ khu Đất Thánh Tây, các chiến sĩ hăng hái ghi tên tham dự, tổng cộng là 7 mạng. Đúng 07:00 sáng mừng 3 Tết, kiểm điểm số quân hiện diện thì 4 tên đã đào ngũ, chỉ còn vòn vẹn 3 móng!

Quân nhu, quân dụng được trang bị là: 1 túm hạt dưa, 4 khoai bánh tét, 1 chai xá xị con cộp và 1 dao "con chó". Dù quân số ít ỏi, cuộc hành quân vẫn được duy trì. Cả ba bắt đầu di chuyển vào Vườn Điệp giữa tiếng nhạc thúc quân của đàn chim đang ríu rít trên cây. Len lỏi giữa những nhánh cây còn đọng sương mai, vượt qua bao ụ mối gập ghềnh, chúng tôi đến những lạch suối, cả bọn thích thú đuổi theo những con cá trắng nhỏ đang lách mình giữa những viên đá cuội lấp xấp trong dòng nước. Trong khi tìm chỗ thuận tiện để có thể qua được bên kia một con rạch, chúng tôi còn phải khổ sở vượt nhanh qua khu vực Sở Cải nồng nặc mùi xú uế. Tuy vất vả như vậy, dọc đường chúng tôi vẫn không quên "hái lộc" từ đĩa trái cây ở trên bàn Thiên của nhà nào đó không may nằm lọt vào lộ trình hành quân, mắt không ngừng quan sát xung quanh, đề phòng những chú cẩu bắt ngờ phóng ra.

Mặt trời vừa đứng bóng thì cũng là lúc chúng tôi đến chân núi; dùng mắt để định vị và biết mình đang ở sườn núi phía Đông Nam, thẳng trên ngọn núi là Hàm Rồng, nơi các cặp tình nhân từng thề non hẹn biển với những ký hiệu tình yêu được khắc đầy trên vách đá. Toạ lạc trên một vùng đất bằng phẳng của đỉnh núi, ngôi cổ tự uy nghi ẩn hiện trong màn khói hương nghi ngút do khách thập phương thành tâm cúng lạy. Giữa rừng người và khói pháo, khói nhang, chúng tôi chen chân vào tận nhà bếp "hái lộc" một mâm cơm chay thật ngon miệng. Ăn uống no nê, cả bọn kéo nhau ra sân chạy nhảy trên những tảng đá được thiên nhiên sắp xếp một cách tài tình. Thâm mệt sau một hồi đùa giỡn và chọc ghẹo nhau (?!), chúng tôi vòng ra sau chùa ngồi nghỉ. Từ trên cao nhìn xuống, dòng sông Đòng Nai êm ả lượn quanh thôn xóm, xen kẽ giữa những vườn cau, ruộng lúa đẹp như một bức tranh thủy mặc, làm lắng đọng những xô xao của trần tục và cũng làm chôn chân những tên "giặc cỏ" chúng tôi. Trước khi ra về, cả đám kéo nhau trở vào chùa đốt nhang lạy Phật để lấy lòng các Sư và kiếm thêm ít bánh trái bỏ bụng.

Lướt về, chúng tôi chân sáo nhảy nhót trên những bậc tam cấp để xuống đường lộ cái. Ở đây, nếu quẹo phải thì sẽ lên Cây Đào (Tân Phú), còn quẹo trái là về Biên Hoà. Để đi cho mau, cả bọn đã thi nhau chạy theo những chiếc xe ngựa chở khách! Ngang qua khu Hàm Đá, nhiều đồng đá với kích cỡ khác nhau chất dọc hai bên đường. Bây giờ nhớ lại, cảnh đời cơ cực của những người phu đập đá vẫn còn gây cho tôi nhiều xúc động.

Lúc qua khỏi Bến Đò Trạm và Bến Lá, trước khi đến Tân Thành, Tân Lại, một tên trong bọn bị trượt té khi thót đu lên phía sau xe ngựa khiến tay chân, đầu gối bị trầy trụa, đau không đi nổi; may nhờ có nhà bà con gần đó nên được đưa về nhà bằng xe đạp. Còn tôi thì bị rách cái áo mới vì vướng vào bưng phía sau của xe ngựa. Về nhà, mỗi đứa còn được "hường lộc" thêm bằng nhiều đòn "bánh tét không nhum"!!!

Đây chỉ là một trong nhiều "biến cố" đã xảy ra, kể lại chuyện này, chỉ mong tìm được chút kỷ niệm tuổi thơ

ở nơi bây giờ

ở đ

ã là c

ấ hương

Nguyễn Văn Lợi

TÌNH YÊU SUỐT NĂM

(Hoàng Mai Đạt biên soạn)

Những cặp tình nhân tại Nam Hàn đang có trung bình 21 ngày lễ để ăn mừng hay để chịu đựng mỗi năm.

Dựa theo sự phổ biến của ngày Valentine 14 tháng Hai, người Nam Hàn đã chế thêm những lễ khác, hầu hết cũng vào ngày 14 mỗi tháng, nhằm vào giới trẻ, tình nhân, và tình yêu. Ngày 14 tháng Giêng là **Ngày Nhật Ký**. Giới trẻ được khuyến khích mua nhật ký hoặc những tập sách nhỏ, ghi lại diễn tiến của tình yêu trọn năm.

Trong Ngày Valentine 14 tháng Hai, phụ nữ mua kẹo chocolate cho bạn trai. Đó là cũng là lúc quân đội phải sắp sẵn xe vận tải, để chở quà của phụ nữ dành cho các quân nhân. Đến ngày 14 tháng Ba, tức **Ngày Trắng**, các ông đáp lại bằng cách mua quà cho bạn gái. Ngày Trắng xuất phát từ một truyền thống của người Nhật được du nhập vào văn hoá Nam Hàn. Đến ngày 14 tháng Tư, được gọi là **Ngày Đen**, người độc thân, chưa có tình yêu cần phải ăn mì. Ngày Đen là một truyền thống riêng của người Đại Hàn. Trong ngày 14 tháng Tư những sinh viên độc thân thường ăn mì Tàu nước sốt đen, tin rằng ăn một tô mì sẽ giúp họ gặp may trên đường tình duyên.

Trong tháng Năm, ngày 15 là **Ngày Vàng**, ngày dành cho hoa hồng. Đây là ngày người độc thân tụ tập ăn món cà ri và tìm tình yêu. Nếu gặp người hợp ý, họ tặng bông hồng cho nhau. Nam Hàn còn những ngày khác chưa phổ biến. Ngày 14 tháng Tám là **Ngày Xanh**. Những cặp tình nhân mặc quần áo màu xanh, dặt tay nhau vào rừng, uống rượu trong chai màu xanh. Một ngày khác cũng chưa có nhiều người hưởng ứng là **Ngày Bạc**, ngày người ta xin bạn cho tiền để đi chơi với tình nhân. Ngoài những ngày 14 kể trên, người ta còn phải mua quà cáp hoặc tốn tiền trong những ngày lễ bình thường, kể cả ngày sinh nhật của bồ.